

MANEV YAT

DÖNEMSONU ÖZEL SAYISI

Bir izcinin kendi kendine öğrettiği şeyler başkalarının ona zorla öğrettiklerinden faydalıdır.

B.P

İçindekiler

Atatürk ve izcilik

1

Yardımcı lider Levent Demirci ile röportaj

2

Doğada yaşam..MERT ELVERCİ.

4

Hapsolmuş özgürlük..EMEL KURU

7

KAZ DAĞLARI ..

8

Eskilerden bir yazı..ALPER YİĞİT

12

HADİN İZCİLER ÇÖP TOPLAMAYA...!!

15

ŞENLİK VAARRR...!!

16

Geleneksel unicef etkinliğimizden kelimeler.. MUTLU YÜCEKUTLU

18

ŞOK ŞOK ŞOK..LUNAPARK ETKİNLİĞİ FACİA İLE SONLANDI

19

BADEN POWELL' İN VEDA MEKTUBU

20

SON TOPLANTI..

21

ATATÜRK VE İZCİLİK

Atatürk, izcilik konusu üzerinde de büyük önemle durmuş ve Türk izciliğine de, okullar içi izcilik faaliyetleriyle olumlu bir yön vermişti. Daha miralaylığı sırasında resmi görevi itibariyle başlayan bu ilgi ömür boyu sürmüştü ve hiçbir zaman eksilmemişti.

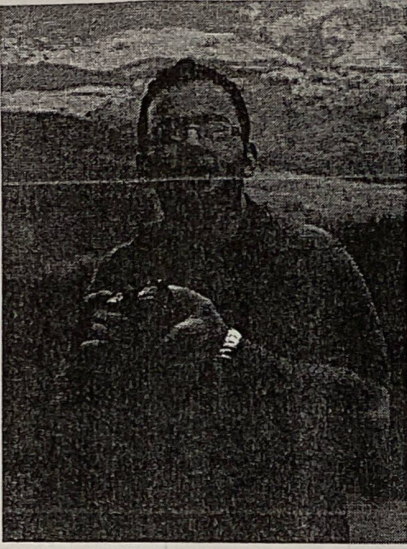
Yurtta izciliğin amaçlarının gerçekleştirilmesini yeterli bulmayan Harbiye Nezareti 15 Haziran 1914 tarihinde Genç Osmanlı Cemiyetleri adı altında bir teşkilat meydana getirmiştir. Bu örgütün Genel Müfettişliği görevine de Mustafa Kemal atanmıştı. İşte Atatürk, Gençlik Cemiyetleri Umumi müfettişi olarak çalışmış olmasının verdiği yakınlıkla izci meselesi üzerinde önemle durmuş; izcileri Cumhuriyetin yarınlarının bekçileri olarak görüp kabul etmiş, disiplinli bir biçimde yetiştirilen izcilerden yurt savunması yönünden de büyük yararlar sağlanabileceğine inanmıştı.

O'nun izcilik hakkındaki görüş ve düşüncelerini anlama bakımından önem ve değer taşımaktadır.

“Son zamanlarda Avrupa'da yeni neslin fikri ve bedeni eğitimi maksadıyla ihdas edilen genç derneklerine ve izciliğe fevkalade emek vererek azami fedakarlıkta bulunulmuş, maddi, manevi her türlü yardım yapılmıştır. Harpten önce kara ordusu bulunmayan bazı devletler ancak bu sayede ve az zaman içerisinde büyük bir orduya malik oldukları gibi bugünün ordusunu dağıtmak gereğinde olan Almanya ileride mevcudiyetini ve hayatiyetini muhafaza edebilmek için terhis ettiği subayları istihdama devamla 1908'de ihdas edilen Almanya Gençlik Teşkilatına muhteşem ordusu derecesinde ihtimam göstermeye önem vermektedir. Yurt savunması bakımından bu derece ehemmiyeti haiz olan izcilik, ferdi ve milli eğitim bakımından da son derece önemlidir. Bütün hükümetlerce izcilik teşkilatı birbiriyle adeta yarışırmasına yayılmakta ve mensupları fikren, ahlâken, ilmen ve bedenen yetiştirmektedir.

İzcileri himaye ve teftiş için izci ve keşşaf cemiyetleri, genç dernekleri kurulmakta, resmi makamlar ihdas edilerek, bütün bu teşekküllerin her türlü siyasi ihtirastan ve parti münakaşalarından tamamen münezze kalmalarına münhasıran ilmi bir sahada çalışmalarına bilhassa itina gösterilmektedir...”

LEVENT DEMİRCİ (2008 ODTÜ İZCİ GRUBU YR.LİDER)

İLK EKİBİ ve EKİP BAŞI : EL KEŞŞAF ÜL HOŞŞAF & SEREN YÜKSEL

İLK EKİP BAŞI YARDIMCISI OLDUĞU EKİP VE EKİP BAŞI: ÇAKAL YAVRULARI & ABDULLAH KILINÇ

KENDİ EKİBİNİN İSMİ: LAZVEGAZLAR

Kendisi ben izciliğe geldim geleli bordo fularlı olarak yardımcı liderlik görevini yerine getirmektedir. Bizim engin tecrübelerinden faydalanmamız için röportaj teklifimizi kabul etmiştir..

Öncelikle liderim tekrar teşekkür ederim☺ en sıkışık zamanınızda bile bize zaman ayırdığınız için.neyse lafi uzatmayayım benim gibi yeni fularlı ekip başı yardımcıları için ve seneye bizim gibi ekip başı yardımcısı olacak izcilerimiz için sizin ekip başı yardımcısı olduğunuz dönemden biraz bahseder

misiniz?..bize ne önerirsiniz?

Biz olabildiğince herkesle ilgilenmeye çalışıyorduk..Olabildiğince herkese uygun etkinlik yapıyorduk.insanlara aramızda olduklarını hissettiriyorduk..Ekip başımız çok ilgilenmezdi bizimle sonuçta bu da gerekmezdi..İnsanları izciliğe çekmesi gereken yani üstüne daha fazla yük düşen kesim yeni fularlılardı ve bizde bu görevi elimizden geldiğince yapmaya çalışıyorduk.

Peki siz ekip başı olduğunuz dönemde sizin ekibinizle iletişiminiz nasıldı?

Ben bu yönden şanslıydım..ekibimde genelde tanıdıklarım vardı. Çoğu mal☺ benim ekipte idi galiba bir Hasan yoktu..Ceren olsun Onur olsun ekibimde tanıdıkların olması benim için ekip başlığını çok zevkli bir hale getirmiştir.Sürekli etkinlikler yapardık.Onun haricinde yeni gelen insanlarla da olabildiğince ilgilendim sonuçta yeni insanlarla tanışmayı severim.Onun haricinde ilk YK lık dönemimde kendi dönemde pek insan yoktu...Çoğu YK hep aynı dönemdi bu dönem farklılığı liderle aramızda mesafe oluşmasını sebep olmuştur.

Sizin için izcilik ne ifade ediyor sonuçta bu topluluğa 4-5 senenizi verdiniz bu durum mükemmel bir özveri ve sevgi gerektirir..

Ben lise ve ortaokul yıllarında izcilik yaptım..Tabi düşünülenin aksine orası bu izcilik olayına daha ciddi bir şekilde yaklaşıyordu.. Asıl amaç aynen türede söylenildiği gibi vatana, millete hayırlı evlat yetiştirmekti.. ODTÜ izci grubunda ise tabi ki iyi insan yetiştirmenin yanı sıra üniversite izciliği olduğu için eğlencede ağır basmaktadır

Peki siz bize fular sınavlarında sorulan ezberlenmemiz gereken izcilik türesini benimsiyor musunuz ve bu türe bu toplulukta tam anlamıyla uyguluyor mu..?

Benimsemek düşünülünce evet benimsiyorsun ama tam anlamıyla uygulayamıyorsun..Sonuçta herkes sizin kadar bu türeye sahip çıkmıyor ve bunun için insanları zorlayamazsın..Sözde birlik var evet bir şeylerin yapılması gerektiğini herkes söyleyebilir ama özde bir birlik yok..Keşke herkes türeyi gerçekten benimsese ve tekrar söylediğim gibi vatan,a millete hayırlı bir evlat olsa..

Liderdim sonuçta izcilik; zaman, çaba isteyen bir topluluk sizin için okul hayatını ve izcilik topluluğunu bir arada götürmek zor muydu?

Aslında yürütmesi zordur..İzcilik gerçekten de zamanını isteyen bir topluluktur gerek pazar toplantısı olsun gerek pazartesi yk toplantısı olsun gerek çarşamba kamp toplantısı olsun , hafta sonları kamplar

olsun düzen ve planlı hareket etmezsen seni çok zorlayabilir..Bu yüzden bırakan çok insan oldu geçmişe bakarsak.. Onları da suçlayamayız.

Peki liderim hiç bırakmayı düşündünüz mü?

Aslına bakarsan çok düşündüm ..Ailemden inanılmaz bir baskı geldi derslerim yüzünden.Ama bırakamıyorsun çünkü arkadaş ortamı olsun eğlencesi olsun bırakamayacağın bir ortam..

Kamplarda siz en çok kızdıran durumlar nelerdir?

Kampta insan disiplinsizliği insanı gıcık ediyor.Sonuçta dağ başında adamların sorumlulukları sende ve bazen bunun farkında olmuyorlar yada bu durumu anlamıyorlar ve bu insanı sinirlendiriyor..Doğal olarak otoriteni kullanmak zorundasın.

Kulağa otorite lafı biraz sert geliyor açıkçası

Ama dağda hiyerarşi ve otorite %100 gerekli insanları düzgün bir şekilde organize etmek için..

Anlıyorum..Tabi otorite için elinizde bir güç olması lazım ve sizde bu var☺peki sizce siz liderliğinizin gereğini yerine getiriyor musunuz?

Olabildiğince yapabildiğimi ve yapabileceklerimi yapmaya çalıştım.Benim gördüğüm liderlere nazaran yapabildiğim kadar etrafımdaki insanların gözünden bakmaya , onların gördüklerini görmeye çalışıyorum.Tabi bunun için harcaman gereken bir zaman ,fedakarlık etmen gereken şeyler oldu ki ben olabildiğince elimden geleni yaptım.

Peki Levent liderim bizim gördüğümüz daha doğrusu ben gördüğüm liderler arasında(sanki 3-5 tane gördüm neyse..) bana en ilginç gelen lider Ali liderdi..Sonuçta biz yeni olduğumuz için kendisini tam olarak anlayamıyorduk☺biraz bize Ali lideri anlatır mısınız?

Ali lider duruşuyla olsun görünüşüyle olsun insanlar güven veren bir yapısı vardır..İlk geldiğinde bu kadar olgun değildi.Yani siz aslında onun olgun dönemine denk geldiniz☺(şaka demiş olmalı)..Mesela Ozan'la fikirlerimiz çatışsa bile Ali liderle daha uyumluydum diyebilirim. Ali herhangi bir problemde bile en pratik en kolay çözümleri bulur ve otoritesi her zaman sabittir..Ozan daha anlaşmacıdır ve gerektiğinde birkaç şans daha verelim der Ali'nin aksine..Ali lider kafasına koyduğu şeyi yapmak isteyen birsidir. Mesela altıgen piramit yapmak istedi yaptı☺insanları zorlamayı ,atraksiyonu ve uçlarda yaşamayı seven biridir ki en çok bu özelliğini severim.Sonuçta mavi fuları takmak onun gücüne kapılmadan yönetmek gerekir ki gördüğünüz kadarıyla ali lider bunu yapabilen nadir adamlardan biridir.Bu gerçekten hem bize hem de siz yenilere gerçekten güven veren bir yönüdür☺(ne demezsin☺)

Neyse fazla uzatmayalım en son olarak yeni izcilere verebileceğiniz tavsiyeler nelerdir?

Ya bu işler tavsiyeyle olmaz.Bu iş sevmeye ve istek işidir.Oradaki ortam insanları çeker..Gerçi şehir izciliği beni pek çekmez.. Sonuçta şehir etkinlikleri hep yapılır asıl gençlerin gitmesi gereken yer kamplardır..Her yerde her koşulda birlikte gerektiğinde bir bütün olmaktır.Tabi bu bütünlük yeni izciler geldiğinde yeni izciler açısından pek olumlu olmuyor.. Bazen kamplarda arkadaş grupları oluyor ki en çok karşı olduğum şeydir..Şehirde hep beraber olursun bu bizi ilgilendirmez ama kamplarda önemli olan her şeyi hep beraber yapmaktır..Ve en önemli olan bir kampta bütünlüğü korumaktır..Çünkü topluluk hassas bir yerdir bölünmeler çok kolay olabilir..Bu bütünlüğü de dürüst ve sabırla sağlayabiliriz.. En önemli tavsiye aslında budur dürüst olmak ve sabırla beklemek..

Bize vakit ayırıp yk ya bizim yüzümüzden geç girdiği için tekrar çok teşekkür ederiz..

Gelecek röportajlarda görüşmek üzereeee.... ☺

DOĞADA YAŞAM. . ☺

Arkadaşlar,tarihte doğa insanının kalemi daima kurşun kalem olmuştur. Raportörlerimizin de kurşun kalem kullanması dileğiyle.
Mümkünse hani o ahşap kaplama ortasında 10 numara kurşun olan hakiki kurşun kalem.

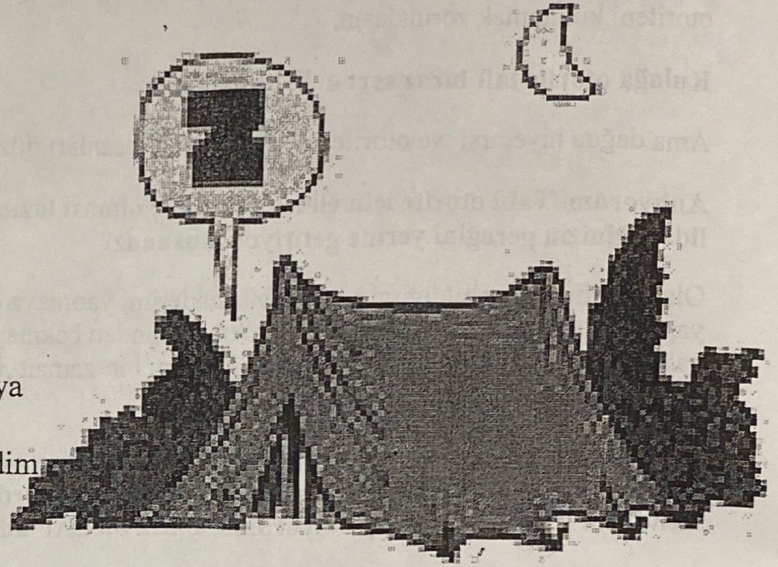
Pusula, uydu telefonu, GPS gibi başka alternatifi olmayan ve kesin çözüm sağlayan istisnalar dışında, doğada en basit olanı seçmek daha akıllıcadır. Sincabın elinde fındık kırma aleti, kurdun eline de tüfek olmamasının bir sebebi de budur.

Teknoloji, yaşamı kolaylaştırmanın yollarından yalnızca biridir ve bazen sekteye uğrayarak başarısızlığa götürür.

Birkaç yüz bin yıl önce o adam alet kullanmaya başlamasaydı, bu yazıyı size telepatik olarak göndermiş olabilirdim mesela...

Karınca kolonisinin nasıl tek vücut gibi hareket edebildiğini,
yunusların nasıl kilometrelerce uzaktan haberleşebildiğini,
kuşlardaki manyetik alan tespit edebilme yeteneğini bir düşünürseniz,
günümüz teknolojilerinin henüz aynı başarıyı yakalayamamış olduğunu görürsünüz.

Diğer hayvanların kullandığı, teknolojiye alternatif olan bu sistem "kendini değiştirme" dir.=> Evrimle diğer canlıların kazandığı bu gibi adaptasyonlar zamanla onları bulundukları çevre içerisinde "mükemmelleştirmektedir".. Bizde ise teknolojinin hayatımıza girmesinden itibaren, çevreye uyum sağlamak yerine çevreyi daha ideal kılma gibi bir eğilim söz konusu olmuştur. Bunun sonucu olarak oldukça uzun zamandır , doğayı tahrip ederek

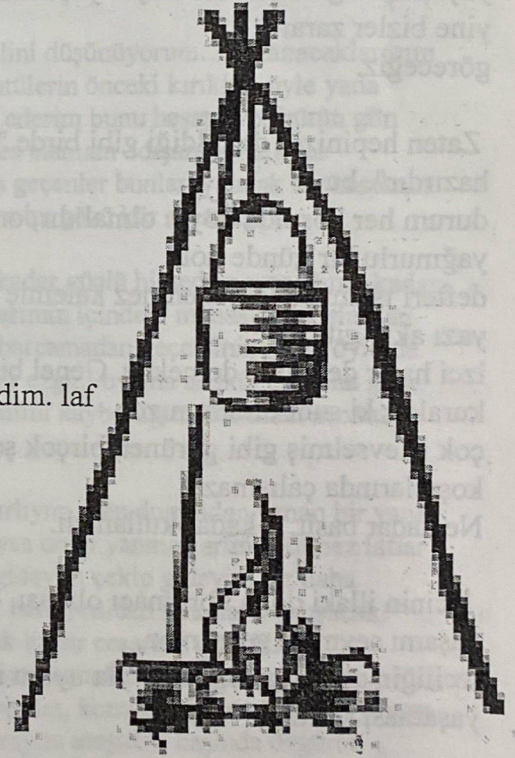
yarattığımız yapay dünyamız içinde, sürekli
değişen doğa anadan
bağımızı koparmış bir şekilde
yaşamaktayız=> şu an dünya üzerinde
evrimden nasibini almayan tek yaşam formudur insan.

Aslında evrim sadece bir canlı üzerinde etkili
değildir,
ekosistemdeki etkileşimler sonucu tüm biyotop birlikte
evrimleşmektedir. Tek bir organizma gibi, bir bütün olarak.
İnsan bu
sistemden bağını kopardığından beri
değişen günümüz doğasında insana
yer yoktur.

En ilkel insan topluluklarında bile, suni ortamın
dışında
kalan "vahşi yaşam" dediğimiz üvey anayla
(Aslında öz annemiz ama biz
bilmiyoruz, çoktan unuttuk) uyumlu yaşam söz konusu
değildir. Bugün
bu hale gelmiş Homo sapiens'in ihtiyaçlarını
karşılması, doğaya
zarar vermesi anlamına gelir.

Söylenecek daha bir sürü söz varken , bu kadar uzun
yazıları ben
bile okumuyorum diyerek sözümü kısa kesmeye karar verdim. laf
lafı
açıyor ve teorimi desteklemek adına bir sürü
ayrıntı vermek zorunda
kalıyorum. Yazdıklarımı inanmayan varsa daha sonra
görüştürüz
kendisiyle, zira havada kalmış olan noktalar var.

Sonuçta evrimin bizi getirdiği yere kadar doğadan
dersimizi iyi
aldığımız kesin; "Yaşamak için yok
et", "Büyük balık küçük balığı
yer" gibi. Ancak doğada bu kuralla birlikte, en güçlüyü bile
sınırlayan besin azlığı, kısa dönemlik
kötü koşullar, hastalıklar
gibi birçok faktör de mevcuttur. Yapay dünyamızda
hastalıklar ve tür
içi çekişmelerimiz dışında popülasyonumuzu
kontrol edecek herhangi
bir sınırlayıcı etki yoktur.

Artan nüfusumuz , artık korunması
gerektiğine karar verdiğimiz doğal yaşamı
her geçen gün daha fazla
işgal ediyor. Biz bu doğal yaşamı koruyacaksak,
oyunu onun
kurallarına göre oynamalıyız demektir.

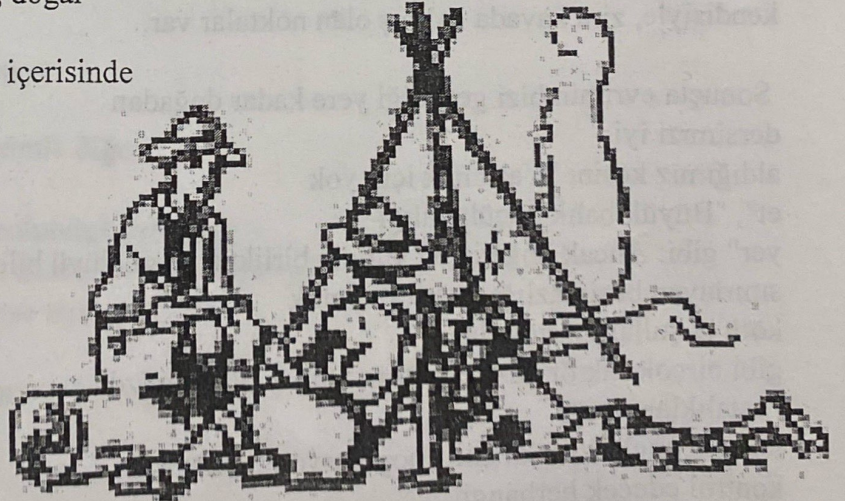
Doğayla bir olup bir bütün halinde yaşamamız
imkansız, bu durumun
tek sorumlusu da o geri zekalı ,alet kullanmaya başlayan
herif ama,
bizde düşünebilen varlıklar olarak suçu ona atıp
gelişi güzel
yaşamaya devam edemeyiz. Yapılması gereken
merhametimize yenik düşüp
doğaya en az zararı vermeye çalışmak=onunla en
uyumlu bir şekilde
yaşamayı öğrenmektir. Böyle yapmazsak, bu durumdan
yine bizler zarar
göreceğiz.

Zaten hepinizin de bildiği gibi birde "izci daima
hazırdır". bu
durum her koşulda böyle olmalıdır, ormanda
yağmurlu bir günde not
defteri ıslanmış ve tükenmez kalemle yazılan
yazı akıp gitmişse,
izci hazır değilmiş demektir. Genel bir
kuraldır ki suni ortamımızda
çok işlevselmiş gibi görünen birçok şey doğa
koşullarında çalışmaz.
Ne kadar basit, o kadar kullanışlı.

İzcinin illaki doğa korumacı olması, doğal
yaşamı sevmesi gerekmez,
izciliğin amacı gereği doğayla uyum içerisinde
yaşamayı şarttır.

Okuyan herkese saygılarımla.

"Elveriel, Son of Duriel"

HAPSOLMUŞ ÖZGÜRLÜK

Issız sessiz kimsesiz karalık bir yol benimkisi..ufukta bir minicik mum ışığı bile olmadan hayalsiz umutsuz sınırlarını zorlayarak koşmak..tam işte oldu yavaş yavaş da olsa çözümlenecek bu sonsuz kör düğüm derken yeniden bi bataklık ..giderek batıyorum her bi kıpırdanışım da..artık ölmeye kendini hazırlamış bir beyni,durmak üzere kendini inandırmış bi kalbi kurtarmaktı belki de bu son çırpınışlarım..son nefes öncesi can çekişmeydi bu hayatımdaki koşuşturmaca..alakalı ya da değil yaşam savaşıydı benim için bu doğa bu ateş bu kendimi hiç

bitmeyeceğine inandırdığım dostluk..

Her sabah kalktığımda yok olmayacak, başaramayacağım korkusuyla uyanmak yada uyanamamak...durmadan birilerine bir şeyleri beğendirmek yada beğendirememek..gerektiğinde kendinden ödün vermek belki de bunun karşılığını hiç görememek ya da görmeyi beklememek...işte her şeye rağmen nefes almak bu doğa bu ateş bu kendimi uğruna feda bile edeceğime inandırdığım dostluk..

Düşünüyorum.. evet neden niye yaptığımı ve bunların bedelini düşünüyorum...kazanacaklarımın bedelini değil kaybedeceklerimi düşünüyorum..önceki üzüntülerin önceki kırıkları öyle yada böyle yamadım artık yeniden en az acıyla yola devam nasıl ederim bunu hesaplıyor bütün gün bunu düşünüyorum..düşünürken duyamam konuşamam nefes alamam ..dışarıda fısıltılar kulağımda 'ne oldu neyi düşünüyorsun' diye..işte kafamdan geçenler bunlar..yatalak bir hastanın son kez rüyasında gördüğü koşmak hayalidir bu doğa bu ateş bu gözü kör arkadaşlık..

Her gülümsememin altında bir feryat yatar..duyulmayacak kadar güçlü hissedemeyeceğiniz kadar keder acı yüklü bir ağıttır o feryat..bazen hissedersiniz gözlerimin içindeki manasız bakışlardan bir şeyler var dersiniz ama düşünmek için bir 5 dakika bile harcamadan geçersiniz zaten öyle de yapın.. ben bile düşünmüyorum artık.. o ağıt içimde güzel bir ezgi,.. o bana alışkın ben ona .ben çalarım o ağıt yakar geceleyin o ateşin başında o içinde kendimi kaybettiğim kocaman sonsuz ormanda..

Ne Göründüğüm kadar güçlü ne de göründüğüm kadar sabırlıyım..ben durmadan yanan bir yanar dağ..her laf her kelime yanıp kül olsun diye atarım içime..oysa onlar yanmaz erimez ölmez laflar sözler kelimeler..bazen diyorum son sözlerimi söyleyeyim gideyim çekip gideyim bir daha gelmemek üzere.. ne gücüm var nede gidecek bana bakacak beni yeniden tanımaya çalışacak anlamak isteyecek gerektiğine yüzüme gerçekleri söyleyecek kadar cesaretli olan bir yuva..diyorum n olur çek fişi be doktor bunu ben yapamıyorum camdan dışarısını seyretemiyorum bari sen yap diyorum ,koşamıyorum görüyorum, konuşamıyorum duyamıyorum ben dağlarda nefes alıyorum çek fişi gideyim dağlarıma oturayım ateşimin başında özgürce çekebileyim nefesi ciğerlerime ..işte hayatımdaki her şey bu dağlar bu yollar bu orman bu ateş bu gökyüzü bu yıldızlar ve belki de beni en çok yaralayan bu vazgeçemediğim dostluk..gözünü bir saniye bile kırpma..kanadı kopmuş bir kuşun ağıttır bu ..ölecek ya açlıktan yada bir avcının dişlerinde kaybolacak umutları..barı acı çektirmeden öldür onu biraz acıyorsan eğer..sal onu yurduna..yıldızlardan izlesin dünyayı şarkı söylesin ateşin başında bizimle..yemeğin tuzuna baksın hiç kimse görmeden..bazen bi sabah güneşi olsun ısıtsın içimizi..bırak özgürce uçabilsin bırak o yeşilin her tonu olan ormanda nefes alabilsin..bırak özgür olsun içindeki o sonsuz dostlukla.....

Kaz Dağları Rehberi

Türkiye’de gezip görmediğimiz, havasını solumadığımız, suyunu içmediğimiz o kadar güzel yerler var ki...Bunlardan birisi de hiç şüphesiz Balıkesir ili sınırları içerisinde bulunan Kaz Dağları. Geçtiğimiz günlerde güzelliklerini başkalarının ağzından bir çok defalar işittiğim bu dağları, üyesi bulunduğum O.D.T.Ü. İzci Grubu’yla gezme imkanı buldum. Düzenlenecek olan kampın sabit bir konaklama yeri olmayacak ve dört gün boyunca yürünecek, dolayısıyla Kaz Dağları ile tam anlamıyla bütünleşebilecektik.

Yapacağımız yürüyüşe Balıkesir’in Edremit İlçesi’nin Zeytinli Köyü’nden başlıyoruz. Bu köy adını etrafındaki tepeleri sarmış olan uçsuz bucaksız zeytin ağaçlarından alıyor. Dolayısıyla köyün büyük geçim kaynakları zeytincilik ve zeytin yan sanayii.

Yürüyüşe Hasan Boğuldu mevki tabelasının olduğu yönde Mehmetalan Köyü’ne doğru çıkıyoruz. Mehmetalan Köyü’ne ulaşmak için Zeytinli’den yaklaşık üç km. yürüyoruz; yol boyunca sağlı sollu zeytinlikler bize eşlik ediyor. Mehmetalan Köyü’ne vardığımızda bir başlangıç tabelası biz karşılıyor. Bu tabela bizim izleyeceğimiz rotanın bir bölümünün, bir başka deyişle Kaz Dağları’nın üç zirvesinden biri olan Sarıkız Tepesi’ne kadar olan kısmının başlangıcını müjdeliyor. Tabela bize Sarıkız’a otuz üç km. olduğunu işaret ediyor.

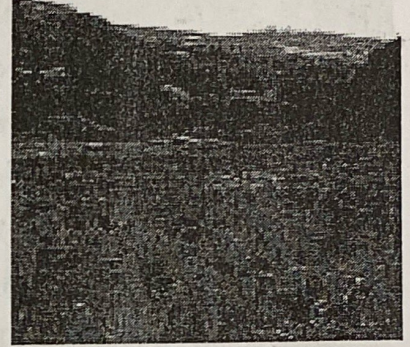
Köyü geçtikten sonra geride bıraktığımız kilometreler gibi burada da etrafımız zeytin ağaçlarıyla çevrili. Bu zeytinlikler üç veya dört km. sonra Hasan Boğuldu’ya sapan yol ile birlikte kesiliyor. Bu yol Pınarbaşı ve Beyoba Köyleri’nden geçtikten sonra şelaleleriyle ünlü, bir çok turistin ziyaret ettiği, gezip görmeye değer bulunduğu Hasan Boğuldu’ya ulaşıyor. Biz bu yola sapmayıp yolumuza kaldığımız yerden devam ediyoruz. Fakat yürüyüşümüz fazla uzun sürmeyecek, yolun beşinci kilometresinde kampımızı kuracağız.

İlk iş olarak su doldurmak için ormanın içinden bir patika izleyip, çitle çevrili bir yapının yanına gelince suyumuzu dolduruyoruz. Hava biraz kararmış ve bulunduğumuz alan da açık. Buradan Zeytinli ve Edremit’in ışıklarının denizle buluşmasını izleyebiliyoruz. Bu şahit olduğumuz manzara Kaz Dağları’nın bize ilk armağanı.

Ertesi sabah Sarıkız Tepesi’nin yakınlarında kuracağımız kamp yerine kadar bizi yirmi altı kilometrelik yol bekliyor. Bu yol stabilize ve yol boyunca her taraf kızılçam ormanlarıyla kaplı. Yer yer ormanlığın içinde meşe ve incir ağaçlarına rastlanıyor. Yolun eğimi bazı yerlerde fazlalaşıyor ve yol zorlu olabiliyor. Su kaynağı olarak pek zengin sayılmaz. Yolun

10. kilometresinde suyu akan bir çeşme bulmak mümkün. Bu çeşmeden orman içine doğru sağa girildiğinde kamp kuracak bir düzlük de bulmak mümkün (Fakat bu bölgenin çakal sürülerine ev sahipliği yaptığını söylemekte yarar buluyorum). Dağda yürüyerek yükseklik kazandıkça bazen açık bir alandan geçiyor ve Edremit Körfezi'nin gülümsemesiyle karşılaşabiliyoruz. Bazen de küçük şelalelere rastlıyoruz. Bu şelaleler bulunduğumuz mevsimden dolayı karların erimesiyle meydana gelmiş geçici su kaynakları. Yolumuzun 16. kilometresinden sonra yemek molası vermek için yoldan sola, ormanın içine yönelen patikayı takip edip açık bir alana çıkıyoruz. Bu açıklığın adı yörede Atalanı diye geçiyormuş. Alana ilk adım attığımızda gözümüze ilk çarpan yerde beyaz ve sarı renkli çiğdem çiçekleri oluyor. Bu çiçekler on ila on beş cm. boyunda olan ve kökleri yenebilen çiçekler. Bu açık alandan az öteye gittiğinizde ise Edremit Körfezi yine bütün güzelliğiyle karşımızda. Burada, körfeze nazır, sırtınızı büyükçe bir kayaya yaslayıp kendinize bir yemek ziyafeti çekebilirsiniz.

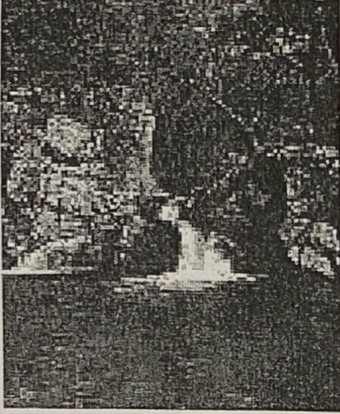
Mola bittikten sonra yürümeye ormanın içinden devam ediyoruz. Dar bir patikadan biraz tırmandıktan sonra Kapıdağı Yangın Gözetleme Kulesi'ne ulaşıyoruz. Burası adından da anlaşılabilceği gibi yangın çıkması halinde gözetleme kulesi olarak kullanılıyor. Etrafa hakim bir noktaya kurulmuş. Zeytinli ve Körfez de buradan rahatlıkla görülebiliyor. Orman, dağlar üzerinde hiç bitmeyecek gibi uzanıyor. O an için sanki bir orman tablosunun içindeyiz. İnsanoğlunun (belki de zorunluluktan yaptığı) kulenin griliği, onun dışında biz ve uçsuz bucaksız Kaz Dağları Ormanları...

Kuleden indikten sonra daha fazla arazi yolundan devam etmeyip parkur yoluna iniyoruz ve Sarıkız Zirvesi'ne doğru yürüyüşümüze devam ediyoruz. Yol uzun ve yol boyunca bol bol yöre hakkında sohbet etme imkanı buluyoruz. Dilerseniz arkadaşlarımdan öğrendiğim kadarıyla size Sarıkız Tepesi'ne ismini veren Sarıkız Efsanesi'ni aktarayım.

Sarıkız'ın babası senenin birinde hacca gitmeye karar verir. Hacca giderken de kızını köyün imamına emanet eder. Babası hacda iken kızına köyün gençleri tarafından kötü gözle bakılır. Sarıkız'ın asılsız yere köyde adı kötüye çıkar. Babası hacdan dönünce dedikodulara inanır ve el içine çıkamaz olur. Bu ayıbı örtmek için kızını şimdilerde Sarıkız Tepesi diye bilinen yere götürür ve ona gütmesi için on iki kaz verir. Sarıkız burada günlerini geçirirken babası kızının hasretine dayanamayıp onun ziyaretine gider. Gittiğinde namaz kılmak için abdest almak ister ve kızına su getirmesini söyler. Kızı da kısa bir süre içinde suyu yetiştirir. Babası ilk önce nasıl bu kadar çabuk su getirebildiğine şaşırır ama pek aldırış etmez ve abdest

almaya koyulur. Fakat suyun tuzlu olduğunu anlayınca kızına bunun nedenini sorar. Kızı da suyu, elini Edremit Körfezi'ne uzatıp, oradan aldığını ama beğenmediyse tatlı su da bulabileceğini söyler ve elini yerin altına soktuğu gibi bir su kaynağı çıkartır. Babası bunu görünce kızının bir ermiş olduğunu ve kızına atılan iftiralara inanmakla yaptığı hatayı anlar. Fakat çok geçtir çünkü sırrı anlaşılan Sarıkız orada, babasının kollarında canını teslim eder.

Biz de bu hikayeyle zirveye yaklaşırken heyecanımız bir kat daha artıyor. Zirveye yaklaştıkça yolun kenarlarında karlar belirmeye başlıyor. Bazı yerlerde karın üzerindeki hayvan izleri seçilebiliyor. Bunlar muhtemelen kurt veya çakal izleri. Yolun yirmi birinci kilometresinde Yumurta Pınarı denen bölgeye ulaşıyoruz. Burada yol ikiye ayrılıyor. Sağa ayrılan yol beş kilometre sonra sona bitiyor, sola ayrılan yol ise beş kilometre sonra bizim kampımızı kuracağımız Tozlu Bölgesi'ne ulaşıyor.

Kamptan sonra bu bölgenin (Tozlu'nun) Türkiye'nin en yoğun çam esansını bulundurduğunu okudum. Tozlu'da yararlanabileceğimiz iki çeşme buluyor ve geceyi geçirmek için çadırlarımızı bu bölgeye kuruyoruz.

Sonraki sabah zirveye doğru yola koyuluyoruz. Zirveye az kalmıştı ki yolun solundaki bir yükseltiye çıkıyoruz. Burası Sarıkız zirvesiyle karıştırılıyor. Burada birçok yığılı kaya parçası ve bu parçalarının arasında da bir çok uğur böceği kolonisi var. Hayatımda bu kadar çok, yüzlerce, uğur böceğini hiç bir arada görmemiştim. Gerçekten görmeye değer bir görüntü: Belki de bu böceklerin insanoğlundan ancak bu şekilde kaçabildikleri.

Yürümeye yeniden başladığımızda, yolun son kısımlarına yaklaşırken rüzgar şiddetini iyice arttırmaya başlıyor. Ama Sarıkız'a duyduğumuz merak az sonra sona erecek. Sarıkız Tepesi yolun solunda beliriyor. Yolun devamının Kara Kuvvetleri'nin radarının konuşlandığı yer olmasından dolayı bu kısım yasak bölge olarak ilan edilmiş ve girmek yasak.

Tepeye yaklaşırken de karın üzerinde ayı izlerine rastlıyoruz ve kafamızı kaldırıp etrafı kolaçan etmekten kendimizi alamıyoruz. Daha önce, her yıl Tahtakuş Köyü'nde yaşayan Tahatalı Türkmenleri'nin burayı ziyaret ederek Sarıkız için ayinler düzenleyip ateşler yaktıklarını duymuştuk. Şimdi ise onların ayin yapmak için yaktıkları ateşlerin yataklarını görüyoruz. Zirveye çıktığımızda ise mermer taşlardan dizilerek inşa edilmiş (bunlar işlenmemiş mermer kayalardı) harç veya çamur ile sıvanmamış Sarıkız Türbesi'ni karşımızda buluyoruz. Bu, efsanenin adının türbesi. Türbenin içinde, ziyaretçiler için bir ajandanın bulunduğu bir çekmece var. Ajandaya hatıra yazısı yazıyor ve ajandanın arasına bir O.D.T.Ü.

flaması bırakıyoruz. Manzara mükemmel. Yangın gözetleme kulesi görünüyor, hatta Midilli adası bile biraz seçilebiliyor. Her şey mükemmel; biz, türbe, yeşil, mavi ve yine mavi...

Gezi burada sona eriyor. Artık iki günlük tırmanışın ardından inişe geçebiliriz. Ama meraklısına iki çift diyeceğimiz daha var:

Ulaşım

Balıkesir Ankara'ya 100 km. uzaklıkta. Balıkesir'e Ankara'dan demiryolu veya karayolu ile ulaşabilirsiniz. Eğer tren ile yolculuk etmek isterseniz, iki tane ekspres seçme şansına sahipsiniz. Birincisi İzmir Mavi Ekspresi (Ankara Garı'ndan hareket saati: 18:10), diğeri ise Karesi Ekspresi (Ankara Garı'ndan hareket saati: 19:10). Bir çok otobüs şirketi de Balıkesir'in Marmara Bölgesi gibi işlek bir bölgede olmasından dolayı Balıkesir'den geçiyor.

Balıkesir'den ise Edremit ve Zeytinli istikametine gidebilmek için, Otogar'da otobüs şirketleri mevcut. Eğer trenle yolculuk ettiyseniz endişelenmeyin Otogar ve Tren Garı birbirlerine çok yakın.

Balıkesir Otogarı'ndan Zeytinli'ye ulaşmak için kullanabileceğiniz seyahat acentaları:
Bayramiç Seyahat:

Balıkesir Tel: 0.266.2433629

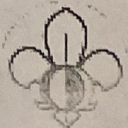
Edremit Tel: 0.266.3731086

Konaklama İçin Elverişli Kamp Yerleri:

Mehmetalan-Sarıköz parkurunun 5inci, 10uncu kilometreleri, ve Tozlu bölgesinde kamp kurulabilecek yerler mevcut . Buralarda mevsimine göre su ihtiyacınızı rahatlıkla görebilirsiniz.

Alınması Gereken İzinler:

Bölge jandarma bölgesi. Parkur boyunca sık sık jandarma devriyeleriyle sohbet etmek zorunda kalabilirsiniz ama Zeytinli İlçe Kaymakamlığı'ndan alacağınız bir izin, başka bir yerden izin almanıza gerek bırakmayacaktır.

ESKİLERDEN BİR YAZI....

Bunu kaçınıcı kez için düşündüğümü hatırlamıyordum bile. Bir havuzun ortasında, sonradan *calculus*'un "c"si olduğunun farkına vardığım, hilalvari bir nesne ve bu yerdeki nesneye takılmış, sanırım düşmekte olan ama hala ısrarla gökyüzüne bakan insanlar. (Bu insanların gökyüzünden incek bir "BA" beklediklerini de çok sonradan farkedecektim.) İlginç! Bir insan acaba ne için böyle bir heykel yapmak istemiş olabilirdi ki? Mutlaka ama mutlaka bir anlamı olmalıydı ama anlayamıyordum işte. Karnımın acıktığını farketdiğimde stadyum ile yemekhane arasındaki kavşakta durmuş kimbilir kaçınıcı kez bu garip heykele bakıyor ve anlamaya çalışıyordum. Bir an için "bu lanet cehenneme hiçbir zaman alışamayacağım" diye geçirdim içimden. Bütün Ankaralı olmayanlarınız gibiydim ben de. Alışmış olduklarımın hiçbirinin yanımda olmadığını düşünüyordum ne zaman dalıp gitsem ve düşüncelerimin doğruluğuyla yüzleşiyordum her kendime geldiğimde. Ankara'nın gri bir bulutla kaplanmış atmosferinde geldiğim şehrin mavi gökyüzünün hayali ile geçiriyordum günlerimi. Ailem geçiyordu gözlerimin önünden; annemin onu her öptüğümde çattığı kaşlarıyla kapamaya çalıştığı gözlerindeki mutluluk, babamın her elini öptüğümde gülerek yine ne için paraya ihtiyacım olduğunu sorması ve ablamın her gayri resmi enişte dediğimde Serkan'a sarılması... Dostlarımı hatırlıyordum sonra, her biri birer gözyaşı oluyor kayıp gidiyordu gözlerimden yalnız yurt akşamlarında, sonra kahkaha oluyor henüz yere düşmeden karışıyorlardı gözyaşlarıma. Herkes, herşey Ankara kadar yabancıydı benim için. Ve durmadan ödevlerimi yapmamı istiyordu Zerrin Hanım bütün bunların arasında. Önümde iki uzun yol uzanıyordu ve ben bir kez daha bankaya uğrayıp para çekmek için Çarşı'nın etrafını dolaşmak istemiyordum. Yanlış olanı seçtiğimi farketdiğimde çoktan yeni düşüncelere dalmış ama belki de bu yeni hayatımda ilk kez için düşüncelerimden dudaklarımdaki gülümsemeyle sıyrılmıştım.

Yalan yok, "at gibi" diye tabir ettiklerimizdendi sağdaki, ve soldakinin kareli mini eteği ortaokul fantazilerimi hatırlatmıştı bana. Bana bakarak gülmeleri ise dudaklarımda hala asılı duran gülümsemeyi hatırlattı bir anda. "Ah evet yalnız başına yürürken şebek gibi gülümsemek" diye geçirdim içimden, "İyi günler güzel bayanlar!" diyerek geçerken yanlarından. O.D.T.Ü. tabiriyle 'hocam karizmayı dağıtmıştım' ama varsın olsun, kıyamazdım yeni hayatımın ilk kez anısı haftalardan daha yakın olan gülümsemesine ve (giderek uzaklaşan kareli mini eteğin bir kaç santim aşağısında son bir kez göz gezdirdikten sonra) geri döndüm başlarını dayadıkları sopanın etrafında yedi tur attıktan sonra gruplarına dönmeye çalışan kek izcilerin yerlerde sürünen hallerine.

Ne şamataydı ama herkes kahkahalarla, hem birbirlerine hem kendilerine, gülüyordu çayırın ortasında. Sağa sola savrulan izcilere gülüyor ayağa kalkamayanlara bağıarak destek oluyorduk. Hiç tanımadığım insanlara geride bıraktığım dostlarım kadar sıkı ve sıcak sarılıyordum, sırf rakip grubun izcisinden daha çabuk döndü diye ekibimize. Ne yadırgamıştım o gün yanımda ilk kez gördüğümüz birisini ne de hissetmişim birilerinin beni bu da kim diye süzdüğünü. Kimbilir kaç toplulukla tanışmıştım oysa o güne kadar; eskileri bir köşede toplanır yeniler esneyerek slayt gösterisi izler ve tahtaya burada buluşacağız diye ilginç harfler ve rakamlar içeren sınıflar ve gün, saat yazıldıktan sonra herkes evine dönerdi. Bir şeyler olmalıydı bu izci ünitesinde, bir fazla birşeyler ama ne? Hani az önce dedim ya yalan yok; izcilik hakkında bildiklerim ablamın ilkokulda yavrukurt olmasından ibaretti ve o kadar saçma geliyordu ki onun ilkokulda bıraktıklarını (hem de O.D.T.Ü.'yü kazandıktan sonra onun okuduğu Atatürk Üniversitesi ile dalga geçerken) üniversitede devam ettirmek. Hayır onun yıllar önce çıkarttığı o saçma üniformayı giyemezdim; yapamazdım onun "Bak bu bütün izcilerin kardeş olduğuna işaret eder." derken benim dalga geçtiğim o el işaretini. İçimden kızmak bile gelmemişti oysa yemek timi denilen bir grup insanın montumu yere serip üstüne bol miktarda (deterjan reklamlarındaki masa örtüsü gibi) salçalı ve yağlı bulgur pilavı dökmelerine. Bütün bir yürüyüş boyunca soğuktan titrememe rağmen hala hiç bir şey olmamış gibi şarkılar söyleyip duruyordum dönüşte herkesle beraber ve günler sonra ilk kez ayrılıktan bahsetmiyordu şarkılarım. Molada sırf benim sigara-çay keyfim için fazladan beklemişti otobüs ama bu izci milleti sanki inadına kızmak yerine o günden memnun kalıp kalmadığımı soruyordu otobüste. İki gün sonrasıydı; iç güdülerim odalarına uğramamı söylemişti hiç nedensiz ve tüm diğer katıldığım topluluklardaki gibi kendini ortamın kralı gören birinden topluluğun amaçlarını dinleyeceğimi sanarken kendimi sanki yıllardır beraber olduğum dostlarımlaymış gibi bir pasta yeme etkinliğinin içinde bulmuştum bir anda. Yine de yetmezdi yanımdan geçip giden kızlara rağmen dudaklarımda saklamama o aptal gülümsemeyi bütün bunlar. Bir şeyler olmalıydı, birden'de fazla. Ama şunu farkettim ki anlayamazdım ben o birden de fazla olanı kapıyı açıp içeri girmeden.

Herşey o eski günlerin; Erzurum'un mavi gökyüzünün, annemin gözlerindeki mutluluğun, babamın gülüşünün, ablamın sevgi dolu bakışının, mutluluğumu ve hüznümü paylaştığım arkadaşlarımın artık beni ağlatmadığını en azından kanatmadığını farketmemle başladı. Yeni ve en az geride bıraktıklarım kadar sıcak bir ailem, çevrem olmuştu kapıdan içeri adımımı atmamla. Bugün salonunda, televizyonu tam karşıdan gören koltuklarından birinde oturuyorum bu yuvanın ve o ta ilk günlerde farkına vardığım, bir fazladan da fazla olanı ancak yeni farkledebildim. İlk ekip etkinliğimden önce ekibimdeki eski izcilerime şöyle

demiştim: “Bir köşede yalnız başına oturan birini gördüğünüz anda ne iş yapıyor olursanız olun, bırakıp onun yanına gideceksiniz.” ve bunu söylerken yıllar sonra bir kez daha geriye o ilk kez izcilerle tanıştığım şamatalarla dolu güne götürmüştü anılarım beni: Bütün o eğlencenin arasında bir an için yalnız kalışımı anımsadım bir anda. Bir an için, o günlerde hep yaptığım gibi, geride bırakmak zorunda kaldığım hayatımın anılarıyla başbaşa kalmıştım. O bir an, belki de bana “Bunlar da diğerkleri gibiymiş...” dedirtecek ve okuluma döner dönmez izciler hakkındaki herşeyi silmeme neden olacak andı. Ve yine işte o anda bu yeni hayatımın herşeyini değıştirecek sesi duymuştum. Tamam (hani dedim ya yalan yok) tanrıdan gelenler kadar kutsal değıldi, çünkü sadece “Ne haber, nasıl gidiyor?” diyordu ve yedi kat arştan değıil gökyüzünün sadece 1.75inci metresi civarlarından geliyordu, ama bir o kadar önemliydi benim için. O gün tanrı eğilip kulağıma birşeyler fısıldasa bilemiyorum acaba o kadar şaşırmıydım? Kafamı kaldırıp baktığımda gökyüzünden inen bu kutsal sesin sahibinin izcilerin liderine, bugün hepimizin *Efsane Lider* olarak andığı Murat Lider’e ait olduğunu farkettim. şaşkınlığım geğıtiğı zaman o çoktan (diğerk toplulukların başkanları gibi burnu havada bir ifadeyle benim kim olduğumu sormak yerine) önce yanıma oturmak için izin istemiş sonra da sanki kendisi de yeni ve yabancıymış gibi yeni bir insanla tanışmak azminde koyu bir sohbete koyulmuştu benimle. İşte henüz bir kaç ay önce ilk ekip etkinliğim öncesinde eski izcilerimden isterken beni izci ünitesindeki ilk günlerime götüreren ‘hiç kimseyi yalnız bırakmayın’ talebim bir anda anlatıvermişti bana izci ünitesinde birden de fazla olanı.

Burası herkesi ama herşeyi ile kabul eden ve kendisinin onları kabul etmesi kadar sıcak ve samimi kabul edilmeyi bekleyen bir yuvadır kapısını çalan herkes için.

Mezun izcilerimizden

Alper yiğit

İz dergisinden bir yazıdır..

HADİN İZCİLER ÇÖP TOPLAMAYA..

Gene bir bas_yay toplantısı.. bakalım bu sefer onur ne diyecek diye bekliyoruz..konu konuyu açtı eski arşivlere filan baktım diye eskilerde bir çöp toplama etkinliği varmış bizde Eymir'i temizleyelim diyor...önce suratımızda anaa yeni bir fikir hadin yapalım tadında bir sırtıma oldu işte yok koroplast sponsor olsun yok stand açalım sonra ben de gaza geldim yemek verelim filan dedim..Sonradan kafama dank etti..ya millete gel çöp toplıcaz nasıl diycez tamam ringi hadi ücretsiz yapıcaz ama bu adamlar amaaan Eymir'e geldik ne çöpü gidelim şurada içelim derse ne diyeceğim kocaman kocaman adamlara.. hadi adamlar çok hevesli oldular aynı tanışma yürüyüşündeki gibi 20 kişi we aralarında öyle 3 5 çıkıntı çıktı ne yapıcaz gel topla sonra içersin mi diycez?..

Birde taa oraya gittik adam bana ulan bi köfte ekmek yok mu

demez mi? Nasıl ayarlayacağız? Kafamdan 1 dakikada 15 soru geçiyor bir kaçını onur başkanla paylaştım oda eğer millet sapıtırsa orda bırakır geliriz dedi..bende iyi tamam öyle olsun dedim..Ayşenur kaya (sponsor altbirimi başkanı) koroplast olayını ayarladı..Taaaam 400 poşet koroplastımız oldu..bunun için kocaman bir afiş hazırlamak lazımdı..tabi afiş fiyatları maşallah ev alınır bizde spor müdürlüğüyle konuşmaya gittik (şahin oğuz) fikrimiz çok beğendiler ama yalıncaakta yapın diye bir istek geldi işte ring afiş hepsini yaparız dediler yalıncaakta yapılsa dediler.. aslında bana mantıklı geldi gerçi oraya ringe ne gerek var dedim ayrıca içimden ama başkan bir kere Eymir dedi..o ne derse o..Eymir diye yola çıkıldı ve Eymir'e de gidildi..yemekhane önü kütüphane önü hazırlık e binası önü derken 100 kişi adını yazdırdı.. ben tabi biraz Yusuf yusuf durumdayım işte yemek işini attık ya ortaya yapmak lazım işte çok kişi geldi iyi bir sponsor bulmak zordu..ve bir kaç yerle görüşüldü ve sadece 55 ekmek ayarlanabildi.. Allah'a şükür cumartesi günü yağmur yağdı..evet Allaha şükür dedim yaklaşık 44 kişi gittik gerçekten isteyenlerle yağmur yağsa bile bu iş için gönüllü kişilerle gittik ekmekler de yetti.. tabi eğer 100 kişi gelse kötü olmayacaktı ama işte yemek konusunda biraz zorlanacaktık ama yinede güzel olacaktı ama buda bence çok güzeldi 77 poşet çöp toplandı..herkes çok eğlendi zaten Eymir'e gittiğimiz de yağmur yağmıyordu hava güzelleşti bile çöp toplarken..Bu arada çöp toplarken öyle harala gürele toplamadık çöp

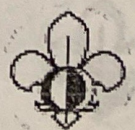

4/04/2008

poşetlerini teker teker insanlara verdik bizde aldık tabi ki ve her birini sınıflandırdık metal, plastik, cam ve diğerleri olmak üzere.. 7 8 tim halinde ayrıldık saat 1 den 4 e kadar ilk kayık hanenin gerisinde başlayarak yol kenarları ve ormanın derinliklerine olarak gruplara ayrıldık bir güzerkah eşliğinde..İlerdeki balıkçıda etkinliğe yemek arası için mola verildi..susam simit ve hazırlığın e kantininden ayarladığımız köfte ekmek ve hamburgerler insanlar verildi..hatta arttı bile.. © daha sonra sahildeki çöplere giriştik bir yandan da insanları bilinçlendirmektir amaç ama yağmur bastırdı..etkinliğimiz 4 gibi bitmek zorunda kaldı ve yağmur yağmasına rağmen insanların çöp toplama çabası takdire şayandı..gerçekten her

türlü kafamdaki soru işaretine rağmen çok güzel bir etkinlikti emeği geçen herkese kendi adıma gerçekten çok teşekkür ederim..seneye daha güzel en az bunun kadar güzel ve yararlı etkinliklerle hep beraber olmak dileğiyle...

ŞENLİK VAAAAR..!!

İşte bir mükemmel şenlik daha bitti..geçen seneye nazaran bu sene belki sanatçılar konusunda 'bu kim ya? adam ne tarz söylüyormuş? Şili mi orası neresi?' sorularıyla gün boyunca dolaşsa bu sene gerçekten izcilik için çok aktif bir şenlik olduğunu söyleyebilirim. Evet belki insandan kule yapmadık ama izci olimpiyatı yaptık kamp şekerlerimizden ugt'nin çektiği elektrikten yararlanarak anahtarlık yaptık..her ne kadar kamp şekerlerini yakmak için kullandığımız zimbirtıyı ki ismini bilmiyorum arada kalem gibi tutup parmaklarımı biraz yaksam da sonunda yaratıcı bir şeyler çıkardım sevgili Oğuzhan arkadaşımızın yardımlarıyla

(yardımıyla dediğime bakmayın ben sadece fikri verdim o yaptı etti Pazar günü anneler günü vardı da ben hediye ucuza getirdim bu arada☺ kendisine çok teşekkür ederim..

☺)..bu kamp şekeri mevzu bütünü şenlik boyunca devam etti..etraftaki insanları dikkatini baya çekti! Bence çok yararlı ve stantta duran bizler içinde eğlence oldu..erik yemek bas_yay tarafından hazırlanan altın çelenk doldurmanın yanında böyle yaratıcı şeyler de ortaya çıkarmak biz izciler için bu şenliği çok verimli bir şekilde geçirmemizi sağladı..(cümleyi bağlayamadım..o kadar yaratıcıydı düşünün artık diyecek kelime bulamıyorum..yanlış anlamayın eleştirmek amacıyla değil ben çok eğlendim ama cümleyi bitiremedim.. ☺)2. güne gelim saat 2

ye doğru bir telaş başladı izci olimpiyatları 3te başlayacaktı. İnsanlar en az 4 kişilik gruplarla isimlerini yazdırmışlardı birinci ve ikinci gün, biz saat 2 buçuk gibi stada geldik barış arkadaşımızı ormana yolladık dönbaba dön oyunu için düzgün sopa bulsun bize diye..(iyi anlıyor saolsun)...saat 3 oldu gelen giden yok..bu sırada ben ve barış tartışıyoruz nerede hangi oyunu oynayalım diye tabi bana göre mantıklı barışa göre her zaman

mantıksız fikirlerimi savundum ama tabi barış karşısında ne gibi bir şansım olabilir..(anlamıyorum ki ne dediğini cevap veriyim)onun dediğini yaptık ki ne yalan söyleyeyim güzel de oldu..sırasıyla önce dön baba dön oyunu ,n kişi k ayak ,arkadaşını tanı(sarılmaca) ,dinamit, ve son olarak oyunlar sonucunda iki birinci çıkması sebebiyle halat çekmece oynanmıştır..ben bu kadar eğlendiğimi ve bağırığımı hatırlamıyorum..ilk gün baya bir insan katıldı 7 gurup vardı takımlar en az 4 kişi olması sebebiyle 6 7 kişilik takımlar olarak da yarışan 2 3 takımda vardı.. biz ne kadar eğlendiysek oynayanlarda en az bizim kadar eğlendiler buna garanti verebilirim.bu arada birinciye unicef şapkası. 2.ye unicef kartpostalı 3. takımda kamp şekerlerinde verildi...akşama eski45liklerle ahır kapı roman orkestrası vardı.. akşama kurtlarımızı iyice döktük..(ugt nin yaptığı tek adam akıllı şey diyebilirim).neyse ertesi gün yani 3. gün aynı saatlerde hem oryantik takımın

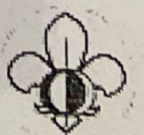
düzenlediği hazine avcısı hem de klasik Türk müziği topluluğun fasıl gösterisi sebebiyle katılım az oldu hatta 2 takım geldi yani hiç yarışmaya sokmadık geldikleri için teşekkür

Olimpiyat 1.sevgili oda arkadaşım ve takımı (Ogül)ler

maiyetiyle kart postal verdik.. tabi ben biraz sinirlenmiştim ama önemli değildi günü mahvedemezdik akşama topluca Feridun Düzağaç'a gittik..en azıdan şarkılarına eşlik edebiliyorduk (şenliğin ilk günü şili den bir grup getirmişler saolsunlar bir halt anlamadık da.. Levent lider olmasa eğlenemeyecektik..O kendi çapında eğleniyordu bizde ona bakarak eğleniyorduk o manada.. ☺)ve sonunda 4. gün hatırlamak bile istemiyorum..Lanet oğuz arkadaşım la sevgili barış arkadaşım beni asmaya

karar verdiler baya bir asılı kaldım bileğim acıdı sonra suya attılar acısı dinsin diye.Bu çok düşünceli arkadaşlarım her sene bir yolunu bulup asıyorlar .. ☹ hepsini sevgiyle anıyorum.. neyse ben akşam doğru evime gittim konser kimindi hatırlamıyorum bile.. ertesi gün anneler günüydü ya.. ☺..böylece bir şenliğimizde bitmiş oldu.. gelecek seneye görüşmek üzere....

GELENEKSEL UNİCEF ETKİNLİĞİMİZ'DEN KELİMELER...

Mihriban, Mehmet, Tuğçe, Fatma, idris ...

hepsinin pırıl pırıl parlayan gözleri, cin gibi bakışları...

hele ki o hediyeleri aldıklarında görmeye değer o mutluluk, hayran ve sevinç dolu yüzleri...

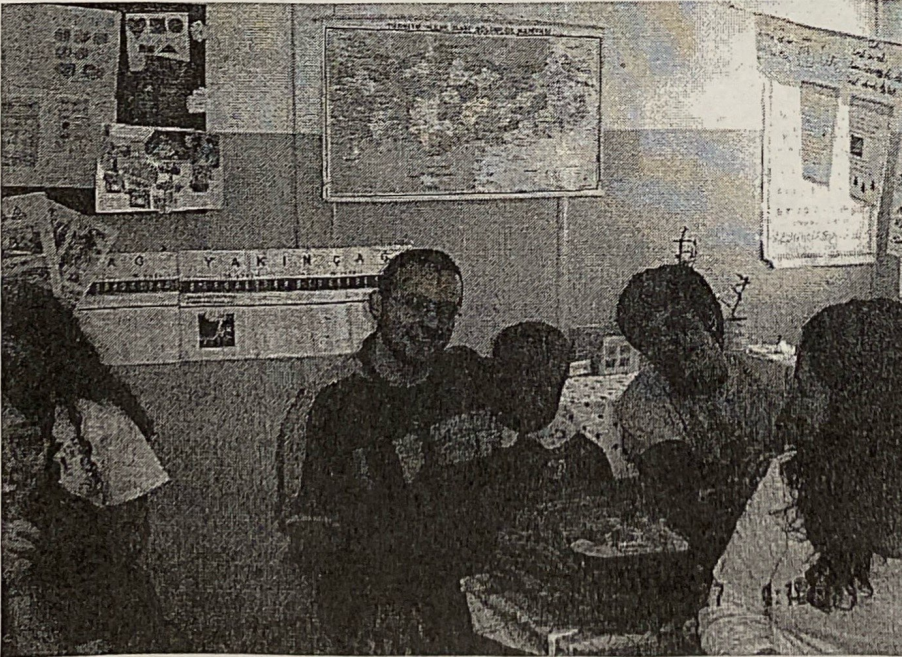
kasım ve aralık boyunca yapılan Unicef satışlarından elde edilen gelirle bu yıl Yapılan Unicef etkinliği 27 nisan 2008 Salı günü Yeniçöte köyü okuluna yapıldı. Benim için bütün sene içinde yapılan tüm

etkinliklere bin basacak, belki de en anlamlı, en önemli bir etkinlikti. Özellikle bir yeni olduğum için en çok merak ettiğim şeyler arasında yer alan unicef etkinliğine ne pahasına olursa olsun gitmeyi aklıma koymuştum, ki iyi ki de gitmişim.

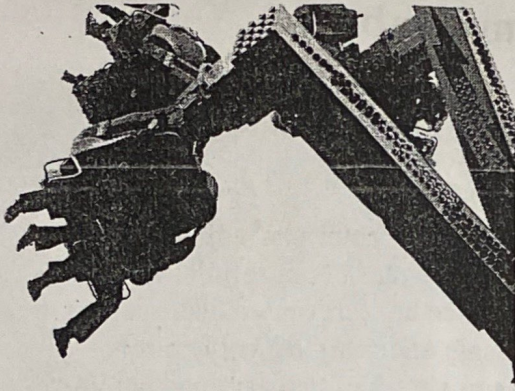
Arabadan indiğimizde sıraya girmiş çocukları gördüğümüzde ilk karşılaşmanın verdiği etkiyle biraz çekingenlik olsa da karşılıklı olarak, sonradan tanışmada, oyunlarda ve de hediye dağıtımında baya bir samimi olduk. Gönül isterdi ki hepsiyle daha da yakından ilgilenelim, hepsiyle bir iletişim halinde olalım ama bu da maalesef kaderin bir cilvesi ...

Uniceften döndüğümde düşündüğüm şey aslında bizlerin ne kadar şanslı olduğuydu. Şöyle ki bizler liseden sonra üniversitenin geleceği sanki bir kuralmış gibi. Halbuki onlar için liseye gitmek bile büyük bir olay, büyük bir şans. Hayat çok garip ve hiç de adil değil!!!

Elimizdekilerin ne kadarının değerini biliyoruz, onlara ne kadar değer veriyoruz? Bizim yerimizde olup okumak isteyen, bir şeyler kanıtlamak isteyen o kadar çok öğrenci var ki aslında. Tüm bunların kıymetini bilmeyi ve elimizdeki imkanları sonuna kadar kullanıp tüm fırsatların hakkını vermek dileğiyle...

Mutlu Yücekutlu

ŞOK ŞOK ŞOK!!! LUNAPARK ETKİNLİĞİ FACİA İLE SONLANDI

Son pazar toplantısından sonra bişeyler yapmaya karar verdik..Ama Çağıl'ın başına bunların geleceğini tahmin bile edemedik..Neyse ben anlatayım..Çok düşündük ne yapsak ne yapsak diye..Sonunda hep istediğimiz ama bi türlü fırsat bulup da gidemediğimiz lunaparka gitmeye karar verdik..Herkesi tek tek yazmak isterdim ama baya bi kalabalık gittik..İlk önce neye binsek falan dedik..Sonra ben,Onur,Eko,Osmen Kemal ve Edanur adını hatırlamadığım bi alete bindik işte..Aslında çok eğlenceli ve aynı zamanda korkutucu görünüyodu ama o kadar da korkutucu değilmiş yani..İndikten sonra karar veremedik yine neye bineceğimize..Yürürken Berk Çağıl'ın gözünün altında bişey gördü..Kene mi o yoksa deyince hep beraber çağıl'ın başına üşüştük..Ve o acı gerçeği öğrendik..Çağıl'ı kene sokmuştu!!Hemen lunaparktaki ilkyardım odasına gittik ve adam bize 'yok ya o kene değil' dedi..Ayşenur'un ısrarları üzerine adam ikna oldu ve saolsun bizi hastaneye yönledirdi..Biz hemen en yakın hastaneye gittik..Kene tanısı kondu..Zaten Çağıl kene olduğuna pek inanmıyodu espiri falan yapıyodu..Ama öğrendikten sonra o da işin ciddiyetine vardı tabi..Hastanede bize keneyi çıkartacak aletlerin olmadığını söylediler..Bizde hemen başka bi hastaneye gittik..Levent liderle Çerçi Çağıl'a refakat ettiler hepberaber kalabalık etmeyelim istedik hastane içinde..Biz dışarda beklerken Çağıl'ın gözünün altından keneyi çıkarmışlar,kan alıp tahlile falan götürmüşler..Keneyi de bi tüpe koymuşlar,Çağıl elinde dolaşıyodu hastanede..Uzun bekleyişler sonunda Çağıl çıktı..Keneyi incelenmesi için başka bi

hastaneye götürcekti galiba tam bilmiyorum.Sonra hastaneye de 3 günde bir kan vercekti..Öyle takip edeceklerdi bişey var mı yok mu diye..Ama bişey çıkmadı sanırım..Zaten Çağıl da sadece bi kere kan verdi galiba..Ya arkadaşlar başımıza da böyle bişey geldi işte daha doğrusu Çağıl'ın başına..Ama tabi onun başına gelen bizim başımıza gelmiş gibi üzüldük..Burdan tekrar Çağıl ekip başımıza geçmiş olsun diyoruz..

BADEN POWELL'ın veda mektubu

izcilik kurucusunun veda mektubu
şöyleymiş:

"aziz izciler! eğer 'peter pan' adlı temsili gördünüzse, ihtiyar korsan şefinin, ölme zamanı gelince hançeresinden çıkacak zaman bulamayacağı endişesiyle nasıl hep son konuşmasını yaptığını hatırlarsınız. benim de durumum buna çok benziyor, her ne kadar şu anda ölmüyorsam da önümüzdeki günlerin birinde öleceğimden sizlere veda etmek istedim. bunun, benden işittiklerinizin sonuncusu olduğunu hatırlayarak üzerinde çok düşünün. ben, son derece mesut bir hayat geçirdim ve her birinizin de hayatta mutluluğa kavuşmanızı dilerim.

ben, tanrının bizi bu dünyaya mesut olmak ve hayattan zevk almak için gönderdiğine inanıyorum. saadeti ne zenginlikten, ne sadece mesleğinizdeki başarınızdan ve ne de zevke dalmanızdan elde edebilirsiniz. saadete doğru ilk adım, kendinizi çocukken kuvvetli ve sıhhatli yapmanızdır. böylece adam olduğunuz zaman hayatın tadını çıkarabilir ve işe yarar bir insan olabilirsiniz.

tabiatı incelemek size, tanrının hayattan zevk almanız için ne kadar güzel ve harikulade şeylerle doldurmuş olduğunu gösterecektir. sahip olduğunuz şeylerle yetinin ve elinizdekileri en mükemmel şekle sokun. her şeyin olumsuz ve karanlık tarafına bakacak yerde aydınlık ve olumlu yönlerini görmeye çalışın.

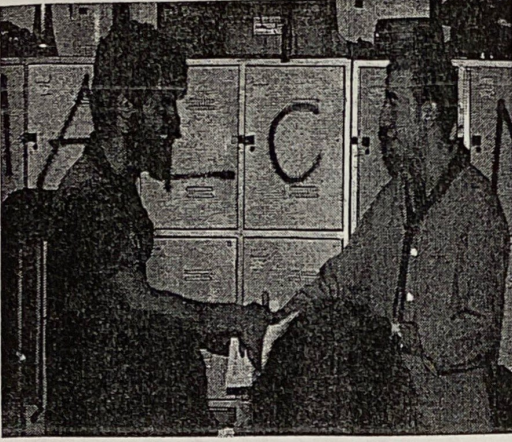
fakat saadeti kazanmanın hakiki yolu başkalarının mesut etmekten geçer. çalışın ve bu dünyayı bulduğunuzdan biraz daha iyi bırakın. ölüm gelince, zamanınızı hiçbir vakit boşa harcamadığınız, elinizden gelenin en iyisini yaptığınız hissiyle mesut olarak gözlerinizi kapatabilirsiniz. bu şekilde mesut yaşamaya ve mes'ut ölmeye daima hazır olun, çocukluk çağını geçtikten sonra dahi izci andımıza sadık kalın. tanrı size yardım edecektir. "

arkadaşınız gilwell lordu baden powell

The end

Altın çelenkler

En iyi ekip: PİSKOBİRLİK (EKİPBAŞI ÇAĞIL DOĞAN)

En iyi ekipbaşı yardımcısı: EMEL KURU

(BAKİKÖY DELİLERİ EKİBİNDEN)

En aktif kek izci(kız): BAŞAK DÜGENCİL

(BARIŞIN KARDEŞİ SARITABİLERDEN)

En aktif kek izci(erkek): OSMAN KEMAL EROĞLU

(SARITABİLERDEN)

Kamplarda en aktif izci: BARIŞ DÜGENCİL

(BAĞAMI DİDİN EKİBİNDEN)

Kamplarda en iyi yemek yapan yeni izci: FULYA BAYBAŞ

Yılın fotojenik izcisi: MELİH BAŞARAN

(YARDIMCI LİDER)

Yılın sağ bırakanı: MURAT BAKİ (baki köy delileri

ekip başı)

Yılın sağ kalmayanı: AYŞENUR KAYA (hasss...izciler ekip başı yardımcısı)

Yılın sponsoru: KOROPLAST (sponsor alt birim başkanı Ayşenur kaya)

Yılın etkinliği: HUZUR EVİ ETKİNLİĞİ (hayat sevince güzel projesi)(BURCU CAF VE ÇAĞIL DOAĞN)

Yılın gevezesi: EMEL KURU

Yılın repeati: EMEL KURU

Yılın oburu: GÜNEŞ ÖĞÜTEN

Jüri özel ödülü: MUTLU YÜCEKUTLU, TÜMEL SABANCI, FERHAT YEŞİL

Bir sene daha bitti ..eski ekipbaşlarından

Neslihan HACIOĞLU, Zeynep MANDACI

Bizler için kısa ama güzel konuşmalar yaptı..

Bir dahaki senenin ekip başları için seçimler yapıldı

Altın çelenkler dağıtıldı

Ve son olarak sevgili OZAN (ÇALIŞKAN)

LİDERİMİZ

Girdiğin sende bitiş senesine kadar olan

duygularını bizimle paylaştı

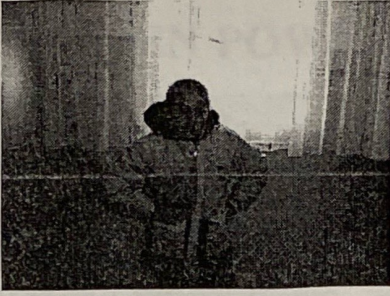
Hepimiz için güzel bir sene idi

Her senenin daha da güzel daha da verimli

geçmesi dileiyle..

Seneye görüşmek üzere.....

BU SAYIDAKI KAPAK YAKISIKLIMIZ

Adı: Barış
Soyadı: Doğencili
Şehir: Çorumlu

Fotoğrafta modelin durumu kadraja yerleşip benzer güzel Özelliği gözlerindeki o bakış o sempatikliği onu genç kızların sevgili yapmaya yetecek kartlarında Arka planın temizliği ve o enfes Siyah Beyaz modelde çok yakışmış doğrusu Modelin yüzündeki ibradan yumuşak yuccesimş sekindeki sevince bakar mısınız çok cici bir duruş olmuştur Erkek izlenim idoli bir konumda Gözünü oluşturduğu ertel duruşa değinmedim mi? Asası!!
Elime emeğine sağlık +rep...

Sol üst: Beşak, Sağ üst: Muşu Sol Alt: Tünel Sağ Alt: Gülnur Ortadok Eme

"Tölerde Otdi İzi Grubu yokmuş diyenler hali etsin,o zamanlar da biz vardık der" gibi ortadaki model Modelinin hepsinde de bir pozitiflik göze çarpmış değil mi sayın fotoğraf dostları? Özellikle sağ üstteki model isminden oturu kendini "Muşu" hisseder gibi bir haldedir Arka planda rahatsız edici karmayeler olsa da güzel bir fotoğrafı karmaya izdirdi İzi bir karmayadır prensibinden yararlanılmışçasına elerinde çekilmiş bir eser Ortadaki modelde değirmenden geçermeyeceğim uzatma senik büyük yular verimşçesine olgun ama yapmacık gülümsemesiyle dediğim dedik yaptığım yaptık duruşlarıyla etrafına korku veren de bir kızlık Etrafına yaptığı şu ekşeye bakınsanız!! Kızlar peşinden koşmuş gibi Maşallah,nazar değmesin.
Link çalıy-yor kardeşim,emeğine sağlık

Soldan sağa: NKŞM Çerçi, Gülnur, Levent, Ayşenur, Özden, arkayaz, Semih, Berk

Bu çalışmaya ne denebilir ki! : şa-ha-ne SEBEP? Dedğiniz duyar gibiyim. Çünkü bir izci büyüğünün dediği gibi insanların yüzünde güldükler var ve Hatta burada insanlar mutlu! Su umut dolu bakışlara,pozitif vücut diline bakarsanız Birce hepisi birer melek gibi Yalnız şu an soldaki modelde içten içe bir kızın var sahne topunu çalmışız da kış kış cummuş bir ulak valesine. En ortadaki modelimizin elinin duruşu hepimizin gözlerini yepatacak denli sanatsal ve duygulu olmuş Fotoğrafta insandan izciden birçok öge var bu fotoğrafı başarılı kılan da bu zaten Biraz öykü var ya o da nazar boncuğumuz olsun, diyorum, lütfeniz Lol olsun siqret paylaşın.